

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Syvende Afdeling)

28. april 2016*

»Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at undgå nuklear spredning — indefrysning af midler — støtte til Irans regering — forsknings- og teknologiuudviklingsaktiviteter på militære eller militærrelaterede områder — ret til forsvar — ret til effektiv domstolsbeskyttelse — urigtig retsanvendelse og urigtigt skøn — ejendomsret — proportionalitet — magtfordrejning — påstand om erstatning«

I sag T-52/15,

Sharif University of Technology, Teheran (Iran), ved barrister M. Happold,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved V. Piessevaux og M. Bishop, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående dels en påstand om annullation af Rådets afgørelse 2014/776/FUSP af 7. november 2014 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 325, s. 19), for så vidt som den opførte sagsøgerens navn på listen i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), samt af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1202/2014 af 7. november 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 325, s. 3), for så vidt som den opførte sagsøgerens navn på listen i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), dels en påstand om erstatning,

har

RETTEN (Syvende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. van der Woude (refererende dommer), og dommerne I. Wiszniewska-Białecka og I. Ulloa Rubio,

justitssekretær: fuldmægtig M. Junius,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 3. december 2015,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom

Sagens baggrund

- 1 Sagsøgeren, Sharif University of Technology, er en højere uddannelses- og forskningsinstitution i Teheran i Iran. Grundlagt i 1966 har institutionen specialiseret sig inden for teknologi, ingeniørvirksomhed og naturvidenskab.
- 2 Denne sag er anlagt i forbindelse med de restriktive foranstaltninger, som er blevet indført for at lægge pres på Den Islamiske Republik Iran med henblik på at få denne til at ophøre med spredningsfølsomme nukleare aktiviteter og udvikling af fremføringssystemer til kernevåben.
- 3 Den 9. juni 2010 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd (herefter »Sikkerhedsrådet«) resolution 1929 (2010) (herefter »resolution 1929«), som havde til formål at udvide anvendelsesområdet for de restriktive foranstaltninger, der var blevet indført med resolution 1737 (2006), 1747 (2007) og 1803 (2008), og indføre yderligere restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran.
- 4 Den 17. juni 2010 understregede Det Europæiske Råd sin stadig dybere bekymring over det iranske atomprogram og hilste vedtagelsen af resolution 1929 velkommen. Det Europæiske Råd opfordrede Rådet for Den Europæiske Union til at vedtage foranstaltninger til gennemførelse af foranstaltningerne i resolution 1929 og ledsageforanstaltninger hertil med henblik på gennem forhandling at støtte en løsning af alle de udestående betænkeligheder med hensyn til Den Islamiske Republik Irans udvikling af følsomme teknologier til støtte for sine atom- og missilprogrammer. Foranstaltningerne burde fokusere på områder som handel, finanssektoren, den iranske transportsektor, nøglesektorer inden for gas- og olieindustrien og yderligere udpegelser, navnlig for så vidt angår Den Islamiske Revolutionsgarde (herefter »IRGC«).
- 5 Den 26. juli 2010 vedtog Rådet afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), hvis bilag II opregner de personer og enheder – ud over dem, der er udpeget af Sikkerhedsrådet eller af den ved resolution 1737 (2006) oprettede sanktionskomité, og som er anført i bilag I – hvis midler indefrysnes. 22. betragtning til denne afgørelse henviser til resolution 1929 og nævner, at denne resolution noterer sig den mulige forbindelse mellem Irans indtægter fra dets energisektor og finansieringen af denne stats spredningsfølsomme nukleare aktiviteter.
- 6 Den 23. januar 2012 vedtog Rådet afgørelse 2012/35/FUSP om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 19, s. 22). 8. betragtning til denne afgørelse gentager i det væsentlige indholdet af 22. betragtning til afgørelse 2010/413 (jf. præmis 5 ovenfor). Ifølge ordlyden af 13. betragtning til afgørelse 2012/35 bør indrejserestriktioner og indefrysning af midler og økonomiske ressourcer i øvrigt anvendes på yderligere personer og enheder, der yder støtte til Irans regering, og som muliggør, at denne kan gå videre med spredningsfølsomme nukleare aktiviteter eller udvikling af atomvåbenfremføringsmidler, herunder navnlig personer og enheder, som yder finansiel, logistisk eller materiel støtte til Irans regering.
- 7 Artikel 1, nr. 7), litra a), i afgørelse 2012/35 tilføjede følgende bestemmelse til artikel 20, stk. 1, i afgørelse 2010/413:

»c) andre personer og enheder, der ikke er opført på listen i bilag I, men som yder støtte til Irans regering, og personer og enheder med tilknytning til dem, jf. listen i bilag II«.

- 8 Som følge heraf vedtog Rådet inden for rammerne af EUF-traktaten den 23. marts 2012 forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1). Med henblik på gennemførelsen af artikel 1, nr. 7), litra a), nr. ii), i afgørelse 2012/35 foreskriver denne forordnings artikel 23, stk. 2, indefrysning af midler, der tilhører de i dens bilag IX opregnede personer, enheder eller organer, der anses for:

»[...]

- d) at være andre personer, enheder eller organer, som yder støtte, herunder materiel, logistisk eller økonomisk støtte til Irans regering, samt personer og enheder med tilknytning til dem

[...]«.

- 9 Den 15. oktober 2012 vedtog Rådet afgørelse 2012/635/FUSP om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 282, s. 58). Ifølge ordlyden af 6. betragtning til afgørelse 2012/635 er det hensigtsmæssigt at tage forbuddet af salg, levering eller overførsel til Den Islamiske Republik Iran af yderligere varer og teknologi med dobbelt anvendelse, der er opført på listen i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 134, s. 1), op til revision med henblik på at medtage produkter, der kan være af betydning for industrier, som direkte eller indirekte kontrolleres af IRGC, eller som kan være af betydning for Irans nukleare, militære og ballistiske missilprogram, under hensyntagen til nødvendigheden af at undgå utilsigtede konsekvenser for civilbefolkningen i Iran. Det fremgår desuden af 9. betragtning til afgørelse 2012/635, at salg, levering eller overførsel til Den Islamiske Republik Iran af nøgledstyr til skibe og nøgleteknologi til bygning, vedligeholdelse eller reparation af skibe bør forbydes. Ifølge 16. betragtning til denne afgørelse bør navnene på yderligere personer og enheder i øvrigt opføres på listen over navne på personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, som findes i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP, især iranske statsejede enheder involveret i olie- og gassektoren, eftersom de udgør en væsentlig indtjeningskilde for den iranske regering.

- 10 Artikel 1, nr. 8), litra a), i afgørelse 2012/635 ændrede artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413, som således foreskriver, at følgende skal være genstand for restriktive foranstaltninger:

»c) andre personer og enheder, der ikke er omfattet af bilag I, og som forsyner Irans regering og enheder, der ejes eller kontrolleres af dem eller personer og enheder, som de har forbindelse til, med støtte, som opført på listen i bilag II«.

- 11 Den 21. december 2012 vedtog Rådet forordning (EU) nr. 1263/2012 om ændring af forordning nr. 267/2012 (EUT L 356, s. 34). Artikel 1, nr. 11), i forordning nr. 1263/2012 ændrede artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012, som herefter fastslår indefrysning af midler for personer, enheder eller organer, der er opført i bilag IX, og som anses for:

»d) at være andre personer, enheder eller organer, som yder støtte, herunder materiel, logistisk eller økonomisk støtte til Irans regering, samt enheder, der ejes eller kontrolleres af dem eller af personer og enheder med tilknytning til dem«.

- 12 Sagsøgerens navn blev første gang opført på listerne i tabel I i bilag II til afgørelse 2010/413 ved afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 356, s. 71) og på listerne i tabel I i bilag IX til forordning nr. 267/2012 ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af samme dato om gennemførelse af forordning nr. 267/2012 (EUT L 356, s. 55).

13 Denne opførelse var støttet på følgende grunde:

»Sharif University of Technology (SUT) hjælper enheder, der er opført på listen, med at overtræde bestemmelserne i FN's og EU's sanktioner over for Iran og yder støtte til Irans spredningsfølsomme nukleare aktiviteter. SUT stillede i slutningen af 2011 laboratorier til rådighed for den iranske nuklearenhed Kalaye Electric Company (KEC), der er opført på FN's liste og Iran Centrifuge Technology Company (TESA), der er opført på EU's liste.«

14 Ved dom af 3. juli 2014, Sharif University of Technology mod Rådet (T-181/13, EU:T:2014:607), annullerede Retten afgørelse 2012/829 og forordning nr. 1264/2012, for så vidt som de angik sagsøgeren.

15 Ved skrivelse af 4. september 2014 meddelte Rådet sagsøgeren, at det havde til hensigt på ny at opføre dennes navn på listerne på grundlag af nye grunde, og opfordrede sagsøgeren til at fremkomme med sine bemærkninger inden for en frist, der udløb den 15. september 2014. I denne skrivelse anså Rådet sagsøgeren for at have ydet støtte til den iranske regering gennem samarbejdsaftaler indgået med iranske statslige organisationer, der er opført på FN's og EU's lister. Rådet vedlagde denne skrivelse de dokumenter, som er indeholdt i dets sagsakter, på hvilke denne nye opførelse var støttet.

16 Ved skrivelse af 15. september 2014 anmodede sagsøgeren Rådet om at tage sin afgørelse op til fornyet overvejelse.

17 Den 7. november 2014 vedtog Rådet afgørelse 2014/776/FUSP om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 325, s. 19). Ved denne afgørelse blev sagsøgerens navn på ny opført i tabel I i bilag II til afgørelse 2010/413, der indeholder listen over de »[p]ersoner og enheder, der er involveret i nukleare aktiviteter eller i aktiviteter vedrørende ballistiske missiler, og personer og enheder, der yder støtte til Irans regering«.

18 Rådet vedtog derefter samme dag gennemførelsesforordning (EU) nr. 1202/2014 om gennemførelse af forordning nr. 267/2012 (EUT L 325, s. 3), der på ny opførte sagsøgerens navn i tabel I i bilag IX til forordning nr. 267/2012, der indeholder listen over de »[p]ersoner og enheder, der er involveret i nukleare aktiviteter eller i aktiviteter vedrørende ballistiske missiler, og personer og enheder, der yder støtte til Irans regering«.

19 I afgørelse 2014/776 og gennemførelsesforordning nr. 1202/2014 (herefter samlet »de anfægtede retsakter«) er opførelsen af sagsøgerens navn på listerne begrundet som følger:

»Sharif University of Technology (SUT) har en række samarbejdsaftaler med organisationer under den iranske regering, der er opført på FN's og/eller EU's liste, og som opererer på militære eller militærrelaterede områder, navnlig inden for produktion og indkøb af ballistiske missiler. Dette omfatter en aftale med Aerospace Industries Organisation, der er opført på EU's liste, bl.a. for fremstilling af satellitter, samarbejde med det iranske forsvarsministerium og Iranian Revolutionary Guards Corps (IRGC) om minimotorbådskonkurrencer, en bredere aftale med IRGC's luftvåben, der dækker udvikling og styrkelse af universitetets forbindelser, organisatoriske og strategiske samarbejde. SUT deltager i en aftale med seks universiteter, der støtter den iranske regering gennem forsvarsrelateret forskning, og SUT udbyder universitetskurser inden for udvikling af ubemandede luftfartøjer (UAV), der blev designet af bl.a. Videnskabsministeriet. Samlet set har de et væsentligt engagement med den iranske regering på militære eller militærrelaterede områder, der udgør støtte til den iranske regering.«

- 20 Aerospace Industries Organisation (herefter »AIO«) er opført på listerne med følgende begrundelse:
- »AIO fører tilsyn med Irans fremstilling af missiler, herunder Shahid Hemmat Industrial Group, Shahid Bagheri Industrial Group og Fajr Industrial Group, som alle er omfattet af UNSCR 1737 (2006). Lederen af AIO og to andre højtstående embedsmænd er ligeledes omfattet af UNSCR 1737 (2006).«
- 21 Opførelsen af IRGC på listerne er begrundet som følger:
- »Ansvarligt for Irans nukleare program. Har den operationelle kontrol med Irans program vedrørende ballistiske missiler. Har forsøgt at foretage indkøb til støtte for Irans program vedrørende ballistiske missiler og dets nukleare program.«
- 22 Ved skrivelse af 10. november 2014 meddelte Rådet sagsøgeren dets beslutning om på ny at opføre sagsøgerens navn på listerne.
- 23 Ved skrivelse af 2. februar 2015 anmodede sagsøgeren Rådet om at meddele samtlige de forhold, oplysninger og beviser, på grundlag af hvilke Rådet havde besluttet på ny at opføre sagsøgerens navn på listerne, samt hvilken medlemsstat der havde foreslået denne nye opførelse.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 24 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 4. februar 2015 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål.
- 25 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 17. september 2015 har sagsøgeren fremsat anmodning om mundtlig forhandling, hvori det begrundedes, hvorfor sagsøgeren ønskede at blive hørt, i henhold til bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i Rettens procesreglement. Rådet har ikke taget stilling til afholdelsen af et retsmøde inden for den fastsatte frist. På forslag fra den refererende dommer har Retten (Syvende Afdeling) imødekommet sagsøgerens anmodning.
- 26 Sagsøgeren har for Retten nedlagt følgende påstande:
- De anfægtede retsakter annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
  - Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for den skade, som sagsøgerens erhvervsmæssige omdømme har lidt på grund af de anfægtede retsakter.
  - Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 27 Rådet har for Retten nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
  - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

1. Om påstanden om annullation

- 28 Til støtte for sin påstand om annullation har sagsøgeren fremsat fire anbringender, hvoraf det første vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til effektiv domstolsbeskyttelse, det andet vedrører urigtig retsanvendelse og åbenbart urigtige skøn, det tredje vedrører en tilsidesættelse af ejendomsretten og proportionalitetsprincippet, og det fjerde vedrører magtfordrejning.

Om det første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til effektiv domstolsbeskyttelse

- 29 For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet i dets skrivelse af 10. november 2014 (jf. præmis 22 ovenfor) ikke har anført datoen for vedtagelse af afgørelsen om fornyet opførelse af sagsøgerens navn på listerne. Sagsøgeren har i denne forbindelse bemærket, at denne havde fremsat en anmodning om fornyet behandling i sin skrivelse af 15. september 2014.
- 30 I denne henseende er det tilstrækkeligt at bemærke, at Rådet bilagde sin skrivelse af 10. november 2014, modtaget af sagsøgeren den 25. november 2014, en kopi af offentliggørelsen af de anfægtede retsakter i *Den Europæiske Unions Tidende*, der udtrykkeligt i disse retsakters titler anfører datoen for deres vedtagelse, dvs. den 7. november 2014.
- 31 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ikke har imødekommet sagsøgerens anmodning om aktindsigt, der blev fremsat i skrivelse af 2. februar 2015. Rådet har således ikke fremsendt sagsøgeren de relevante interne dokumenter i modsætning til dets praksis i andre sager vedrørende restriktive foranstaltninger. Der er desuden visse indicier for, at de anfægtede retsakter blev vedtaget på grundlag af oplysninger, der ikke er at finde i de dokumenter, der blev fremsendt med Rådets skrivelse af 4. september 2014. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at disse dokumenter ikke indeholder det mindste bevis for nogen af de begrundelser for opførelsen, der nævnes i de anfægtede retsakter, ifølge hvilken sagsøgeren »udbyder universitetskurser inden for udvikling af ubemandede luftfartøjer (UAV), der blev designet af bl.a. Videnskabsministeriet«.
- 32 Sagsøgeren er derfor af den opfattelse, at Rådet, ved ikke at have givet sagsøgeren fuld aktindsigt, herunder hvad angår identiteten på den medlemsstat, der står bag forslaget om på ny at opføre sagsøgerens navn på listerne, har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar og ret til effektiv domstolsprøvelse.
- 33 Det bemærkes, at Rådet ved skrivelse af 4. september 2014 – der informerede sagsøgeren om, at det havde til hensigt på ny at opføre sagsøgerens navn på listerne (jf. præmis 15 ovenfor) – har fremsendt sagsøgeren den dokumentation og de oplysninger, som det var i besiddelse af, og som det har anvendt som grundlag for vedtagelse af de anfægtede retsakter. Rådet har i svarskriftet præciseret, at ud over disse oplysninger indeholdt dets sagsakter udelukkende forslaget og det reviderede forslag til den fornyede opførelse af sagsøgeren på listerne, som hidrører fra en medlemsstat, samt et notat fra generalsekretariatet til De Faste Repræsentanters Komité (Coreper) og Rådet med henblik på vedtagelse af de anfægtede retsakter. Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 4. september 2015 har Rådet fremlagt disse dokumenter.
- 34 Det fremgår af disse dokumenter, i hvilke identiteten på den medlemsstat, der står bag forslaget om fornyet opførelse, ligesom alle oplysninger, der ikke vedrører sagsøgeren, er anonymiseret, at de ikke indeholder nogen yderligere relevante oplysninger i forhold til dem, der blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 4. september 2014 og i de dokumenter, der var vedlagt som bilag til denne skrivelse.

- 35 Det må derfor for det første konstateres, at det af sagsøgeren påberåbte, hvorefter de anfægtede retsakter blev vedtaget på grundlag af oplysninger, der ikke findes i de dokumenter, som blev fremsendt sagsøgeren ved skrivelse af 4. september 2014 (jf. præmis 31 ovenfor), er ugrundet.
- 36 For det andet bemærkes, at identiteten på den medlemsstat, der stod bag forslaget om opførelse på listerne, som sådan er af fortrolig karakter, hvilket – ud fra tvungende hensyn vedrørende Unionens eller medlemsstaternes sikkerhed eller varetagelsen af deres internationale forbindelser – hindrer meddelelse herom til den berørte person. Den manglende fremlæggelse af disse oplysninger over for sagsøgeren kan imidlertid ikke indebære, at retten til forsvar eller retten til effektiv domstolsbeskyttelse er blevet tilsidesat, for så vidt som den ikke har nogen indvirkning på den mulighed, som sagsøgeren har for effektivt at fremkomme med sine bemærkninger til begrundelserne for opførelsen af sit navn, og de beviser, der danner grundlag herfor.
- 37 Det følger heraf, at det første anbringende ikke kan tages til følge.

Om det andet anbringende vedrørende urigtig retsanvendelse og åbenbart urigtige skøn

- 38 Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet har fejlfortolket det retlige kriterium om ydelse af støtte til Irans regering, der er opstillet i artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413 og i artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012 (herefter »det omtvistede kriterium«), på grundlag af hvilket sagsøgerens navn på ny blev opført på listerne i de anfægtede retsakter. Sagsøgeren har i det væsentlige anført, at dette kriterium ikke dækker forsknings- og teknologiudviklingsaktiviteter på militære eller militærrelaterede områder som anført i begrundelserne for opførelse af sagsøgerens navn på listerne, når der ikke består en forbindelse mellem disse aktiviteter og Den Islamiske Republik Irans nukleare spredningsprogram. Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at de dokumenter, som Rådet har fremlagt som bevis, ikke giver støtte for opførelsen af sagsøgerens navn.

Om fortolkningen af det omtvistede kriterium med hensyn til aktiviteter på militære eller militærrelaterede områder, der er nævnt i begrundelserne for de anfægtede retsakter

- 39 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Rådet har anlagt en bogstavelig fortolkning af det omtvistede kriterium, der giver mulighed for at inkludere en bred kreds af personer, herunder Irans skatteydere. Ifølge sagsøgeren henviser dette kriterium udelukkende til støtte, der gør det muligt for den iranske regering at gå videre med spredningsfølsomme nukleare aktiviteter, hvilket forudsætter, at der forligger årsagsforbindelse mellem den adfærd, der udgør »støtte«, og forfølgelsen af sådanne aktiviteter. Kravet om en sådan årsagsforbindelse fremgår af 13. betragtning til afgørelse 2012/35, af artikel 215, stk. 1, TEUF og af dom af 13. marts 2012, Tay Za mod Rådet (C-376/10 P, Sml., EU:C:2012:138, præmis 61 og 67).
- 40 Retspraksis bekræfter for det første, at det omtvistede kriterium udelukkende henviser til ydelse af støtte til Irans regering, som muliggør, at denne kan gå videre med nukleare spredningsaktiviteter. For det andet skal denne materielle, finansielle eller logistiske støtte være af særlig »kvalitativ eller kvantitativ betydning«. For det tredje er formålet med det omtvistede kriterium at fratage den iranske regering sine indtægtskilder for at forpligte den til at bringe udviklingen af dens nukleare spredningsprogram til ophør. Sagsøgeren har bl.a. påberåbt sig dom af 16. juli 2014, National Iranian Oil Company mod Rådet (T-578/12, EU:T:2014:678, præmis 119 og 120), af 25. marts 2015, Central Bank of Iran mod Rådet (T-563/12, Sml., EU:T:2015:187, præmis 66), og af 25. juni 2015, Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet (T-95/14, Sml. (uddrag), EU:T:2015:433, præmis 53).

- 41 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at det påståede samarbejde med forskellige ministerier i Irans regering ikke udgør støtte i det omtvistede kriteriums forstand, idet sagsøgerens således omfattede aktiviteter ikke er af den nødvendige kvalitative eller kvantitative betydning for at kunne antage, at denne yder finansiel eller logistisk støtte til Irans regering, der fremmer forfølgelsen af nukleare spredningsaktiviteter.
- 42 Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den er et offentligt universitet, der finansieres af den iranske stat. Til forskel fra de store virksomheder, der er beskæftiget inden for den finansielle sektor eller inden for olie- og gassektoren, der tidligere var opført på listerne på grundlag af det omtvistede kriterium, har sagsøgeren ikke ydet økonomiske ressourcer til Irans regering, hvorom det vil kunne antages, at de har fremmet Den Islamiske Republik Irans forfølgelse af nukleare spredningsaktiviteter.
- 43 Sagsøgeren har heraf udledt, at det under disse omstændigheder påhviler Rådet at påvise, at de aktiviteter, som Rådet har foreholdt sagsøgeren, via deres kvalitative betydning har gjort det muligt for Irans regering at gå videre med dens nukleare spredningsaktiviteter.
- 44 Rådet har bestridt disse argumenter.
- 45 Det fremgår af de anfægtede retsakters begrundelse (jf. præmis 19 ovenfor), at Rådet på ny opførte sagsøgerens navn på listerne med den begrundelse, at sagsøgerens »væsentlig[e] engagement med den iranske regering på militære eller militærrelaterede områder« udgør støtte til den iranske regering i det omtvistede kriteriums forstand.
- 46 For at godtgøre, at der foreligger et sådant engagement, har Rådet i de anfægtede retsakter støttet sig på en række forhold:
- at der foreligger samarbejdsaftaler med organisationer under den iranske regering, der er opført på FN's eller EU's liste, og som opererer på militære eller militærrelaterede områder, navnlig inden for produktion og indkøb af ballistiske missiler, dvs.:
    - en aftale med AIO for fremstilling af satellitter
    - samarbejde med det iranske forsvarsministerium og IRGC om minimotorbådskonkurrencer
    - en bredere aftale med IRGC's luftvåben, der dækker udvikling og styrkelse af universitetets forbindelser, samt det organisatoriske og strategiske samarbejde
  - sagsøgerens deltagelse i en aftale med seks universiteter, der støtter den iranske regering gennem forsvarsrelateret forskning
  - den omstændighed, at sagsøgeren udbyder universitetskurser inden for udvikling af ubemandede luftfartøjer (UAV), der blev designet af ministeriet for videnskab, forskning og teknologi.
- 47 De anfægtede retsakters begrundelser, som fremgår af præmis 45 og 46 ovenfor, angiver klart, at Rådet i det væsentlige foreholder sagsøgeren at yde støtte til Irans regering inden for militær forskning og teknologi eller på militærrelaterede områder, bl.a. gennem samarbejdsaftaler med AIO og IRGC, der selv er opført på listerne, og som udøver virksomhed inden for disse områder (jf. præmis 20 og 21 ovenfor).
- 48 Herefter skal der tages stilling til sagsøgerens argumentation, hvorefter forsknings- og teknologiudviklingsaktiviteter på militære eller militærrelaterede områder i samarbejde med forsvarsministeriet eller statslige enheder, der selv er opført på listerne, ikke er omfattet af det

omtvistede kriterium, når Rådet ikke har godtgjort, at disse aktiviteter er af en kvalitativ eller kvantitativ betydning, der gør det muligt at antage, at de fremmer forfølgelsen af Irans spredningsfølsomme nukleare program (jf. præmis 41 ovenfor).

- 49 For det første indebærer det omtvistede kriterium ikke, i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende (jf. præmis 39 ovenfor), at det skal godtgøres, at der foreligger årsagsforbindelse mellem den adfærd, der udgør støtte til Irans regering, og forfølgelsen af nukleare spredningsaktiviteter.
- 50 Ifølge retspraksis omfatter det omtvistede kriterium ganske vist ikke alle former for støtte til Irans regering, men det omfatter støtteformer, som på grund af deres kvantitative eller kvalitative betydning bidrager til Irans nukleare aktiviteter. Fortolket under Unionens retsinstansers kontrol i forhold til målet om at lægge pres på Irans regering med henblik på at få Iran til at ophøre med spredningsfølsomme nukleare aktiviteter, opstiller det omtvistede kriterium således på en objektiv måde en afgrænset kategori af personer og enheder, der kan gøres til genstand for foranstaltninger om indefrysning af midler (dom National Iranian Oil Company mod Rådet, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:T:2014:678, præmis 119).
- 51 I lyset af formålet med foranstaltningerne om indefrysning af midler, der er nævnt i præmis 50 ovenfor, fremgår det utvetydigt af det omtvistede kriterium, at dette på en målrettet og selektiv måde omfatter de aktiviteter, som den omhandlede person eller enhed selv har udøvet, og som, selv om de i sig selv hverken har en direkte eller indirekte tilknytning til nuklear spredning, ikke desto mindre kan fremme udviklingen heraf ved at forsyne Irans regering med bl.a. materielle, økonomiske eller logistiske ressourcer eller faciliteter, der gør det muligt for den at forfølge den nukleare spredning (jf. i denne retning dom National Iranian Oil Company mod Rådet, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:T:2014:678, præmis 120, og af 29.4.2015, National Iranian Gas Company mod Rådet, T-9/13, EU:T:2015:236, præmis 62).
- 52 I modsætning til den fortolkning, som sagsøgeren har gjort gældende, følger det imidlertid ikke af den retspraksis, der er fremstillet i præmis 50 og 51 ovenfor, at begrebet »støtte til Irans regering« forudsætter, at der føres bevis for en forbindelse mellem denne støtte og Den Islamiske Republik Irans nukleare aktiviteter. Rådet har i denne henseende med rette gjort gældende, at sagsøgeren sammenblander dels kriteriet om ydelse af støtte til Irans regering, der er opstillet i artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413 og i artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012, som er det eneste relevante i den foreliggende sag, dels kriteriet om at yde »støtte til Irans spredningsfølsomme nukleare aktiviteter eller Irans udvikling af fremføringssystemer til kernevåben«, som fastsat i denne afgørelses artikel 20, stk. 1, litra b), og denne forordnings artikel 23, stk. 2, litra a) (jf. i denne retning dom National Iranian Oil Company mod Rådet, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:T:2014:678, præmis 139). Anvendelsen af det første kriterium indebærer imidlertid ikke, at der foreligger en vis grad af forbindelse, end ikke indirekte, til Irans nukleare aktiviteter, mens en sådan er nødvendig med henblik på anvendelse af det andet kriterium om at yde støtte til Irans nukleare aktiviteter (jf. i denne retning dom af 28.11.2013, Rådet mod Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, Sml., EU:C:2013:776, præmis 80, og dom Central Bank of Iran mod Rådet, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:T:2015:187, præmis 66).
- 53 Hvad angår det omtvistede kriterium fremgår det således udtrykkeligt af 13. betragtning til afgørelse 2012/35 (jf. præmis 6 ovenfor), hvorved dette kriterium blev indsat i artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413, at Rådet, idet ydelse af støtte til Irans regering anses for at kunne fremme forfølgelsen af spredningsfølsomme nukleare aktiviteter eller udvikling af atomvåbenfremføringsmidler, havde til hensigt at udvide kriterierne for opførelse på listerne ved at udvide vedtagelsen af foranstaltninger om indefrysning af midler til personer og enheder, der yder støtte til nævnte regering, uden at kræve, at denne støtte er direkte eller indirekte forbundet med disse aktiviteter (jf. i denne retning dom National Iranian Oil Company mod Rådet, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:T:2014:678, præmis 118).

- 54 Det er således udtrykkeligt fastlagt i den lovgivning, der finder anvendelse, at der foreligger en forbindelse mellem at yde støtte til Irans regering og forfølgelsen af nukleare spredningsaktiviteter. Det omtvistede kriterium skal i denne henseende forstås således, at det omfatter enhver støtte, der, selv om der ikke er nogen direkte eller indirekte forbindelse med udviklingen af den nukleare spredning, imidlertid ved sin kvantitative eller kvalitative betydning kan fremme en sådan udvikling ved at forsyne Irans regering med bl.a. materielle, økonomiske eller logistiske ressourcer eller faciliteter. Det påhviler følgelig ikke Rådet at godtgøre, at der foreligger en forbindelse mellem den adfærd, der udgør støtte, og lettelsen af nukleare spredningsaktiviteter, eftersom en sådan forbindelse er fastlagt i de generelle bestemmelser, der finder anvendelse (jf. i denne retning domme National Iranian Oil Company mod Rådet, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:T:2014:678, præmis 140, Central Bank of Iran mod Rådet, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:T:2015:187, præmis 81, og National Iranian Gas Company mod Rådet, nævnt i præmis 51 ovenfor, EU:T:2015:236, præmis 65).
- 55 Følgelig skal sagsøgerens anbringende om, at fortolkningen af det omtvistede kriterium, der er nævnt i præmis 53 og 54 ovenfor, er rent bogstavelig og medfører, at der på listerne inkluderes en bred kreds af personer (jf. præmis 39 ovenfor), afvises. Denne fortolkning af det omtvistede kriterium omfatter nemlig, med hensyn til den juridiske sammenhæng, på en målrettet måde en afgrænset kategori af personer (jf. præmis 50 og 51 ovenfor) og kan ikke omfatte den blotte opfyldelse af retlige forpligtelser, herunder skattemæssige (dom National Iranian Oil Company mod Rådet, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:T:2014:678, præmis 121).
- 56 Hvad angår artikel 215, stk. 1, TEUF og dom Tay Za mod Rådet, nævnt i præmis 39 ovenfor (EU:C:2012:138), som sagsøgeren ligeledes har påberåbt sig, er de uden relevans i den foreliggende sag, for så vidt som forordning nr. 267/2012, som gennemført ved gennemførelsesforordning nr. 1202/2014, støttes på artikel 215, stk. 2, TEUF, og for så vidt som de foranstaltninger, som Domstolen behandlede i den ovennævnte dom, var blevet vedtaget på grundlag af artikel 60 EF og 301 EF og indgik i en fuldstændigt særskilt retlig ramme vedrørende de restriktive foranstaltninger, der er truffet over for Republikken Myanmarunionen.
- 57 For det andet skal sagsøgerens anbringende om, at eftersom den støtte til Irans regering, som foreholdes sagsøgeren, ikke er økonomisk, til forskel fra den støtte, der ydes af finansielle institutioner eller virksomheder, der er beskæftiget inden for olie- og gassektoren, som tidligere var opført på listerne på grundlag af det omtvistede kriterium, påhviler det Rådet at godtgøre, at den ydede støtte fremmer forfølgelsen af nukleare spredningsaktiviteter (jf. præmis 42 og 43 ovenfor), ligeledes afvises.
- 58 I de domme, som sagsøgeren har påberåbt sig (jf. præmis 40 ovenfor) vedrørende bl.a. Irans olie- og gassektor, har Retten ganske vist fundet, at virksomhed, der udøves af statsejede virksomheder beskæftiget inden for denne sektor (dom National Iranian Oil Company mod Rådet, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:T:2014:678, præmis 141), eller som udøves af virksomheder, der yder logistisk støtte til Irans regering inden for nævnte sektor (jf. i denne retning dom Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:T:2015:433, præmis 54), opfyldte det omtvistede kriterium, ved i det væsentlige at fremhæve, at der i den lovgivning, der fandt anvendelse, bl.a. 22. betragtning til afgørelse 2010/413 (jf. præmis 5 ovenfor), 8. betragtning til afgørelse 2012/35 (jf. præmis 6 ovenfor), og 16. betragtning til afgørelse 2012/635 (jf. præmis 9 ovenfor), var fastlagt en forbindelse mellem den indtægtskilde, som Den Islamiske Republik Iran hentede fra denne sektor, og finansieringen af spredningsfølsomme nukleare aktiviteter.
- 59 Det omtvistede kriterium kan dog ikke fortolkes således, at det udelukkende tilsigter at fratage den iranske regering sine indtægtskilder og således forpligte den til at bringe udviklingen af dens nukleare spredningsprogram til ophør. Dette kriterium henviser nemlig til enhver støtte, der ved sin kvantitative eller kvalitative betydning kan fremme forfølgelsen af disse aktiviteter, idet denne bedømmelse skal foretages med hensyn til samtlige relevante bestemmelser i den lovgivning, der

finder anvendelse (jf. præmis 54 ovenfor). Det angives ikke-udtømmende i 13. betragtning til afgørelse 2012/35 og i artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012, at det kan dreje sig om materiel, logistisk eller økonomisk støtte.

- 60 Det skal derfor for det tredje undersøges, om forsknings- og teknologiudviklingsaktiviteter på militære eller militærrelaterede områder, der ikke falder ind under en af de tre typer af støtte – materiel, logistisk eller økonomisk – der ikke-udtømmende er nævnt i den lovgivning, der finder anvendelse (jf. præmis 59 ovenfor), inden for rammerne af denne lovgivning kan være omfattet af det omtvistede kriterium.
- 61 I denne henseende bemærkes, at det fremgår af afgørelse 2010/413 og forordning nr. 267/2012, at de restriktive foranstaltninger kan vedtages over for personer eller enheder, der for Den Islamiske Republik Iran på militære eller militærrelaterede områder er involveret i indkøb af forbudte varer og teknologi, eller som yder teknisk bistand i tilknytning til disse varer og denne teknologi. Forbindelsen mellem sidstnævnte og nuklear spredning er nemlig fastslået af EU-lovgiver i de generelle regler i de forskrifter, der finder anvendelse (jf. analogt dom Rådet mod Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, nævnt i præmis 52 ovenfor, EU:C:2013:776, præmis 76).
- 62 I særdeleshed forbyder artikel 1, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413 at levere, sælge eller overføre alle typer våben og materiel i tilknytning hertil, herunder militærkøretøjer og udstyr, til Den Islamiske Republik Iran. Det er i øvrigt i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), i forordning nr. 267/2012 forbudt direkte eller indirekte at levere teknisk bistand i tilknytning til de varer og den teknologi, der er opført på Den Europæiske Unions fælles liste over militært udstyr, som vedtaget af Rådet den 17. marts 2014 (EUT C 107, s. 1, herefter »den fælles liste over militært udstyr«), eller i tilknytning til levering, fremstilling, vedligeholdelse og anvendelse af varer på denne liste, til iranske personer, enheder eller organer eller til brug i Iran.
- 63 Ved inden for rammerne af forordning nr. 267/2012 at fastsætte et sådant forbud for så vidt angår visse former for militært udstyr har lovgiver således fastslået en forbindelse mellem Den Islamiske Republik Irans erhvervelse af denne type udstyr og den iranske regerings forfølgelse af spredningsfølsomme nukleare aktiviteter eller udvikling af fremføringssystemer til kernevåben.
- 64 Denne fortolkning bekræftes af Sikkerhedsrådets resolution 1737 (2006) og resolution 1929, der er vedtaget henholdsvis den 23. december 2006 og den 9. juni 2010 og nævnt i henholdsvis første og fjerde betragtning til afgørelse 2012/35. EU's generelle forskrifter, der fastsætter vedtagelse af restriktive foranstaltninger, skal nemlig fortolkes i lyset af affattelsen af og formålet med de af Sikkerhedsrådets resolutioner, som de gennemfører (dom af 16.11.2011, Bank Melli Iran mod Rådet? C-548/09 P, Sml., EU:C:2011:735, præmis 104, og af 25.4.2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mod Rådet, T-509/10, Sml., EU:T:2012:201, præmis 83). De to ovennævnte resolutioner henviser således til vedtagelsen af foranstaltninger, der kan hindre Den Islamiske Republik Irans udvikling af følsomme teknologier til støtte for sine atom- og missilprogrammer. På disse lister over udstyr og teknologi, som det i henhold til disse resolutioner er forbudt at levere til Den Islamiske Republik Iran – lister som særligt resolution 1929 henviser til – findes nærmere bestemt bl.a. satellitter og ubemandede luftfartøjer (UAV).
- 65 Ydelse af støtte til Irans regering inden for forskning og teknologiudvikling på militære eller militærrelaterede områder opfylder følgelig det omtvistede kriterium, når den vedrører udstyr eller teknologi, der er opregnet på den fælles liste over militært udstyr, som det er forbudt for Den Islamiske Republik Iran at erhverve (jf. præmis 62 ovenfor).

66 Det skal i denne henseende præciseres, at den fælles liste over militært udstyr bl.a. omfatter følgende udstyr:

»ML9 Krigsskibe (overflade- eller undervandsfartøjer), særligt udstyr til skibe, tilbehør, komponenter og andre overfladefartøjer som følger:

[...]

a) Fartøjer og komponenter som følger:

1. fartøjer (overflade- eller undervandsfartøjer), der er specielt designet eller modificeret til militær anvendelse, uanset om de på det pågældende tidspunkt er i en sådan stand, at de kan anvendes i aktioner, og uanset om de er udstyret med våbenfremføringsmidler eller panser og skrog eller skrogdele til sådanne fartøjer, og komponenter hertil, der er specielt designet til militær anvendelse

[...]

ML10 »Fly«, »lettere end luft-fartøjer«, ubemandede luftfartøjer (»UAV'er«), flymotorer og udstyr til »fly« samt hermed beslægtet udstyr og komponenter som følger, der er specielt designet eller modificeret til militær anvendelse:

[...]

c) ubemandede fly og tilhørende udstyr som følger og specielt designede komponenter hertil:

1. »UAV'er«, droner (RPV'er), autonome programmerbare fartøjer og ubemandede »lettere end luft-fartøjer«

[...]

ML11 Elektronisk udstyr, [satellit], som følger:

[...]

c) [satellit], der er specielt designet eller modificeret til militær anvendelse, og rumfartøjskomponenter, der er specielt designet til militær anvendelse«.

67 Det følger heraf, at ydelse af støtte til Irans regering bl.a. hvad angår design, produktion eller udvikling af satellitter, fartøjer eller UAV'er, som opfylder specifikationerne i den fælles liste over militært udstyr, opfylder det omtvistede kriterium, uden at det påhviler Rådet at godtgøre, at denne støtte ved sin betydning fremmer forfølgelsen af nukleare spredningsaktiviteter.

68 For det fjerde skal det imidlertid fremhæves, at spørgsmålet om, hvorvidt en adfærd er omfattet af det omtvistede kriterium, under alle omstændigheder skal bedømmes under hensyn til den samlede juridiske og faktiske sammenhæng. Når Rådet ikke er i stand til at påvise, at de pågældende aktiviteter vedrører satellitter eller minimotorbåde, der faktisk opfylder specifikationerne i den fælles liste over militært udstyr, giver den omstændighed, at disse aktiviteter udføres i samarbejde med AIO for så vidt angår fremstillingen af satellitter eller med det iranske forsvarsministerium og IRGC i forbindelse med minimotorbåds konkurrencer, følgelig mulighed for at antage, at den støtte, der således ydes til Irans regering, er af tilstrækkelig betydning til at opfylde det omtvistede kriterium, såfremt det af Rådet påståede vedrørende dette samarbejde er tilstrækkeligt underbygget.

69 AIO, om hvilket det i de anfægtede retsakter anføres, at det er opført på EU's liste »bl.a. for fremstilling af satellitter«, er således selv opført på listerne med den begrundelse, at det »fører tilsyn med Irans fremstilling af missiler«, herunder tre Industrial Groups, som er omfattet af Sikkerhedsrådets resolution 1737 (2006). Hvad angår IRGC er denne opført på listerne af følgende grunde:

»Ansvarligt for Irans nukleare program. Har den operationelle kontrol med Irans program vedrørende ballistiske missiler. Har forsøgt at foretage indkøb til støtte for Irans program vedrørende ballistiske missiler og dets nukleare program«.

70 AIO's direkte medvirken for så vidt angår fremstillingen af missiler og IRGC's direkte involvering i det nukleare program og den operationelle kontrol med programmet for ballistiske missiler i Iran, hvilket ikke i den foreliggende sag er bestridt af sagsøgeren, gør det under disse omstændigheder muligt at antage, at de aktiviteter, der udføres i samarbejde med disse organisationer under den iranske regering vedrørende fremstilling af satellitter og udvikling af minimotorbåde, klart har interesse for så vidt angår forfølgelsen af det spredningsfølsomme nukleare program eller udviklingen af atomvåbenfremføringsmidler.

71 I den foreliggende sag skal det undersøges, om det af Rådet påståede vedrørende sagsøgerens udøvelse af sådanne aktiviteter er tilstrækkeligt underbygget.

Om de bevisforhold, som Rådet har påberåbt sig

72 Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet ikke har godtgjort, at de aktiviteter, der er omhandlet i de af Rådet fremlagte dokumenter, samlet set beviser »et væsentligt engagement med den iranske regering på militære eller militærrelaterede områder, der udgør støtte til den iranske regering«. Særligt har Rådet ikke præciseret, hvilken type støtte til Irans regering der skulle være en følge af sagsøgerens samarbejde med AIO og IRGC. Den omstændighed, at sagsøgeren, i lighed med andre iranske universiteter, samarbejdede med landets regering, er passende for ethvert forskningsinstitut inden for videnskab og teknologi i et hvilket som helst land i verden.

73 Rådet har desuden ikke kontrolleret nøjagtigheden af oplysningerne i de fremlagte dokumenter, som for størstedelen kun er Rådets oversættelser af nyhedsrapporter, dvs. andenhåndsoplysninger. Endvidere var originaludgaverne af disse dokumenter affattet på farsi, og visse af disse originaltekster er ikke blevet fremlagt af Rådet.

74 Ifølge Rådet udgør sagsøgerens samarbejde – dokumenteret ved de dokumenter, som det har fremlagt – med dels forsvarsministeriet, dels AIO og IRGC, som er enheder, der kontrolleres af den iranske stat og er opført på listerne på grund af deres medvirken i Den Islamiske Republik Irans ballistiske missilprogrammer, støtte til Irans regering i det omtvistede kriteriums forstand.

75 I den foreliggende sag skal der foretages en vurdering af bevisværdien af de beviser, som Rådet har påberåbt sig til støtte for hver enkelt af begrundelserne for på ny at opføre sagsøgerens navn på listerne, der er opregnet i de anfægtede retsakter (jf. præmis 46 ovenfor), for at efterprøve, om disse begrundelser med hensyn til det omtvistede kriteriums indhold og rækkevidde, som er fremstillet nærmere i bl.a. præmis 54 og 67-70 ovenfor, er tilstrækkeligt underbygget (jf. præmis 77-103 nedenfor). Denne prøvelse giver mulighed for at fastslå, om disse begrundelser samlet set kan begrunde den fornyede opførelse af sagsøgerens navn (jf. præmis 104 nedenfor).

76 Indledningsvis må det argument, som sagsøgeren har påberåbt sig under retsmødet, hvorefter de dokumenter, som Rådet har fremlagt til støtte for begrundelserne for opførelse af sagsøgerens navn i de anfægtede retsakter, var for gamle, forkastes. Med hensyn til udvikling af satellitter og minimotorbåde daterer størstedelen af de af Rådet anførte dokumenter sig fra 2012 og vidner om et samarbejde uden en præcis slutdato (MD 176/14 RELEX, MD 177/14 RELEX, MD 178/14 RELEX).

Endvidere daterer dokument MD 179/14 RELEX vedrørende en tale af chefen for IRGC Navy fra sagsøgerens websted sig fra januar 2014. For så vidt angår samarbejdsaftalen mellem sagsøgeren og IRGC's luftvåben bemærkes, at dokument MD 180/14 RELEX endnu var at finde på dette websted på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede retsakter.

– Om aftalen med AIO om fremstilling af satellitter

- 77 Til støtte for sine påstande vedrørende en af sagsøgeren indgået aftale med AIO om fremstilling af satellitter har Rådet fremlagt dokumenterne MD 176/14 RELEX og MD 177/14 RELEX, som er indeholdt i dets sagsakter (jf. præmis 15 ovenfor). Det drejer sig om kopier fra internetsider af en reportage fra BBC's arkiv, udarbejdet på engelsk, der gengiver teksten i to rapporter fra Den Islamiske Republik Irans nyhedsbureau, Islamic Republic News Agency (IRNA). Som sagsøgeren har anført, er disse rapporter fra IRNA ikke blevet fremlagt. Sagsøgeren har imidlertid ikke bestridt nøjagtigheden af oplysningerne i dokumenterne fra BBC. Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at disse oplysninger ikke begrundes den fornyede opførelse af dens navn på listerne.
- 78 Det første af disse dokumenter (MD 176/14 RELEX), der er dateret den 3. februar 2012 med overskriften »Iran to have greater achievements in space industry – defence minister«, omtaler en meddelelse fra den iranske forsvarsminister om AIO's opsendelse af en satellit designet og konstrueret af studerende ved sagsøgeren under ledelse af et medlem af High Council of Space. Ifølge en erklæring fra lederen af AIO, der ligeledes er gengivet i ovennævnte dokument, er der tale om en fjernstyret testsatellit, der filmer Jorden med stor præcision. Denne mikrosatellit, der vejer 50 kg, har forskellige anvendelsesformål på forskellige områder, såsom meteorologi, håndteringen af naturkatastrofer samt måling af temperatur og luftfugtighed.
- 79 Det andet dokument (MD 177/14 RELEX), der er dateret den 2. oktober 2012 med overskriften »Iran to launch more satellites this year«, henviser til en meddelelse fra lederen af AIO vedrørende opsendelsen af endnu en satellit, som vil blive bygget af sagsøgeren, udstyret med solpaneler, hvis opgave vil være at tage billeder af Jorden fra en afstand på 250-370 km.
- 80 Sagsøgeren har gjort gældende, at dokument MD 176/14 RELEX omhandler en mikrosatellit designet til fredelige formål. Desuden har sagsøgeren ikke deltaget i design og fremstilling af fremføringssystemer eller i opsendelsen af denne satellit eller den satellit, der er omhandlet i dokument MD 177/14 RELEX. De ovennævnte dokumenter indeholder ikke noget bevis for, at design og fremstilling af de satellitter, som de henviser til, fremmer den iranske regerings forfølgelse af dens nukleare spredningsaktiviteter.
- 81 Det bemærkes, at dokumenterne MD 176/14 RELEX og MD 177/14 RELEX ikke indeholder noget element, som gør det muligt at antage, at de to omhandlede satellitter var specielt designet eller modificeret til militær anvendelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i den fælles liste over militært udstyr (jf. præmis 66 ovenfor). Disse dokumenter henviser desuden ikke til en aftale mellem sagsøgeren og AIO om fremstilling af satellitter.
- 82 Den omstændighed, at AIO's opsendelse af den første satellit blev meddelt af det iranske forsvarsministerium (jf. præmis 78 ovenfor), vidner imidlertid om den interesse, som denne satellit har på militære eller militærrelaterede områder. Den omstændighed, at AIO, som står for opsendelsen af satellitterne, selv er opført på listerne på grund af dens medvirken i fremstillingen af missiler, bekræfter denne analyse (jf. præmis 70 ovenfor). I denne sammenhæng er sagsøgerens manglende medvirken i design og fremstilling af affyringsramper, som sagsøgeren har påberåbt sig, uden relevans, idet Rådet udelukkende har foreholdt sagsøgeren dennes aktiviteter i forhold til design og fremstilling af satellitter.

- 83 Sagsøgerens aktiviteter vedrørende fremstilling af satellitter kan følgelig anses for at være støtte til Irans regering i det omtvistede kriteriums forstand.
- Om samarbejdet med det iranske forsvarsministerium og IRGC om minimotorbådskonkurrencer
- 84 For at godtgøre, at sagsøgeren har samarbejdet med det iranske forsvarsministerium og IRGC i forbindelse med minimotorbådskonkurrencer, har Rådet fremlagt dels dokumenterne MD 178/14 RELEX og MD 179/14 RELEX, som er indeholdt i dets sagsakter (jf. præmis 15 ovenfor), dels, som bilag til duplikken, en artikel offentliggjort på webstedet for *Iran Daily Brief*, dateret den 30. januar 2014.
- 85 Dokumentet MD 178/14 RELEX er en avisartikel offentliggjort af nyhedsbureauet Fars News Agency, som er dateret den 12. maj 2012. Denne artikel med overskriften »Tæt samarbejde mellem Sharif University og forsvarsministeriet/Flådens problemer forsømmes i Iran« omtaler et interview givet af formanden for sagsøgerens marineingeniørafdeling til dette nyhedsbureau, hvorunder denne hos sagsøgeren højtstående person omtaler en aftale indgået mellem et videnskabeligt udvalg under sagsøgeren og Marine Industries Organization under forsvarsministeriet angående minimotorbådskonkurrencer. I henhold til denne aftale vil der ikke være nogen finansielle eller operationelle begrænsninger for de godkendte projekter. Dette tætte samarbejde mellem sagsøgeren og den ovennævnte organisation under forsvarsministeriet blev indledt to år forinden.
- 86 Hvad angår dokument MD 179/14 RELEX indeholder det bl.a. en artikel fra sagsøgerens websted, der er dateret den 21. januar 2014 med overskriften »Støtte fra flåden til prisvinderne af minimotorbådskonkurrencerne«. Denne artikel omtaler en tale holdt af chefen for IRGC Navy ved åbningsceremonien for den tredje minimotorbådskonkurrence, der henviste til den strategiske betydning af den teknologiske udvikling af denne type både og af samarbejdet mellem IRGC Navy og de iranske forskningscentre.
- 87 Sagsøgeren har gjort gældende, at det fremgår af dokument MD 178/14 RELEX, at der på tidspunktet for det omtalte interview ikke var aftalt nogen projekter. Endvidere indeholder dette dokument ingen oplysninger vedrørende eventuelle projekter. Sagsøgeren har i replikken angivet kun at have organiseret en enkelt minimotorbådskonkurrence. Dokument MD 179/14 RELEX, der ikke nævner sagsøgeren, vedrører således en konkurrence, som sagsøgeren ikke har organiseret. Endvidere følger det ikke nødvendigvis af chefen for IRGC Navy's tale, at de pågældende både er bestemt til militær anvendelse. Rådet har under alle omstændigheder ikke forklaret, hvorfor sagsøgerens deltagelse i design af både, selv både til militær anvendelse, skulle fremme Irans regerings forfølgelse af nukleare spredningsaktiviteter.
- 88 Rådet har i duplikken anført, at det af sagsøgeren påståede, hvorefter denne ikke har organiseret den tredje minimotorbådskonkurrence, modsiges af en artikel offentliggjort på webstedet for avisen *Iran Daily Brief*, der er fremlagt som bilag til duplikken.
- 89 Denne artikel, der er dateret den 30. januar 2014, har følgende overskrift: »IRGCN commander: Organisation of Smart Combat Vessels established«. Det anføres heri, at chefen for IRGC Navy i sin tale ved åbningsceremonien for den tredje konkurrence for »Autonomous Surface Vehicles (ASV)«, som fandt sted på Sharif University of Technology, udtalte, at en kampenhed af minimotorbåde var blevet oprettet af IRGC.
- 90 Det følger for det første af denne artikel, at den tredje minimotorbådskonkurrence – eftersom sagsøgeren ikke har tilvejebragt nogen anden forklaring – omhandlede både, der kan anvendes til militære formål. For det andet giver den omstændighed, at åbningsceremonien for denne konkurrence fandt sted i sagsøgerens lokaler, mulighed for at antage, at sagsøgeren, medmindre det modsatte kan bevises, var involveret i organisationen heraf.

- 91 Ovennævnte artikel af 30. januar 2014 udgør således et yderligere bevis, der underbygger oplysningerne i dokumenterne MD 178/14 RELEX og MD 179/14 RELEX om sagsøgerens samarbejde med forsvarsministeriet og IRGC i forbindelse med minimotorbådkonkurrencerne (jf. præmis 85 og 86 ovenfor). Den indeholder ikke nye faktiske oplysninger til støtte for opførelsen af sagsøgerens navn, men begrænser sig til at underbygge de påstande, som Rådet allerede har fremsat i dets skrivelse af 4. september 2014 (jf. præmis 15 ovenfor), og imødegår de argumenter, som sagsøgeren har fremført under sagsbehandlingen for Retten. Den kan derfor tages i betragtning, selv om den ikke var at finde blandt Rådets sagsakter, og uden at der herved sker en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og ret til effektiv domstolsbeskyttelse.
- 92 Det følger heraf, at Rådet på tilstrækkelig vis har godtgjort, at sagsøgerens aktivitet vedrørende minimotorbådkonkurrencer opfylder det omtvistede kriterium.
- Om aftalen mellem sagsøgeren og IRGC's luftvåben
- 93 Rådet har fremlagt teksten til en »Agreement to Assign Space in Sharif's Technology House« indgået mellem sagsøgerens afdeling for forskning og teknologi og IRGC's Aerospace Force – repræsenteret ved direktøren for SAK forskningsinstituttet ved IRGC's Aerospace Force (herefter »forskningsinstituttet«) – der findes i Rådets sagsakter som MD 180/14 RELEX.
- 94 Sagsøgeren har gjort gældende, at der er tale om en simpel hensigtserklæring, der ikke er underskrevet. Desuden fastsætter denne skrivelse udelukkende hovedlinjerne for samarbejdet og skal suppleres med specifikke operationelle aftaler.
- 95 Rådet har præciseret, at dokument MD 180/14 RELEX er fra sagsøgerens websted. Det har gjort gældende, at selv hvis det antages, at aftalen ikke er underskrevet af parterne, vidner denne aftale under alle omstændigheder om en reel intention om at udvikle et samarbejde af et vist omfang mellem sagsøgeren og forskningsinstituttet.
- 96 Det må i denne forbindelse konstateres, at aftalen ifølge dokument MD 180/14 RELEX skulle gælde for en periode mellem datoen for dens underskrivelse og den 20. marts 2013 og kunne forlænges afhængigt af omfanget af aktiviteter ved parternes fælles aftale. Aftaleteksten var desuden stadig på sagsøgerens websted ved vedtagelsen af de anfægtede retsakter den 7. november 2014. Disse omstændigheder giver grundlag for at antage, at sagsøgeren nærrede forbindelser med IRGC's Aerospace Force med henblik på et videnskabeligt og teknologisk samarbejde.
- 97 Som sagsøgeren har bemærket, henviser denne aftale ganske vist ikke udtrykkeligt til aktiviteter på militære eller militærrelaterede områder. Aftalens bestemmelser vidner imidlertid om forskningsinstituttets, og dermed om IRGC's, afgørende indflydelse på sagsøgerens forhold til industrien samt på valget og fortsættelsen af forskningsprojekter. Det fremgår nemlig udtrykkeligt af denne aftale, at den generelt har til formål at udvikle og organisere forbindelserne mellem sagsøgeren og industrien, og at søge at opfylde behovene hos industrien med sagsøgerens eksisterende ressourcer. Forskningsinstituttet forpligter sig bl.a. til at indgå en kontrakt med sagsøgeren med henblik på gennemførelse af de forskningsprojekter, som industrien har brug for, særligt de forslag, der fremlægges af dette institut (aftalens punkt 5.1). Sidstnævnte fastsætter nærmere de specifikke interesseområder for virksomhederne og fremlægger disse for sagsøgeren med henblik på indgåelse af en kontrakt (aftalens punkt 5.11). For sit vedkommende forpligter sagsøgeren sig bl.a. til at aflægge regelmæssig rapport om sine forskningsresultater i forbindelse med industrien (aftalens punkt 6.1) og at stille de akademiske ressourcer, der har med industrien at gøre, til rådighed (aftalens punkt 6.4).
- 98 Disse elementer giver ikke i sig selv mulighed for at antage, at sagsøgeren yder støtte til Irans regering for så vidt angår det udstyr, der er omfattet af den fælles liste over militært udstyr (jf. præmis 67 ovenfor). Det skal dog fremhæves, at ovennævnte aftale med IRGC's Aerospace Force fastsatte et tæt

og systematisk samarbejde mellem sagsøgeren og forskningsinstituttet for så vidt angår sagsøgerens forskningsaktiviteter, afhængigt af behovene hos den iranske industri. Denne aftale finder således anvendelse på samtlige industrielle områder, herunder de militære eller militærrelaterede områder, som er omhandlet i begrundelserne for opførelsen af sagsøgerens navn. Under hensyntagen til IRGC's medvirken i det nukleare program og den operationelle kontrol med Irans program vedrørende ballistiske missiler (jf. præmis 70 ovenfor) og i mange økonomiske nøglesektorer bekræfter aftalen, at den støtte, som sagsøgeren således har ydet til Irans regering, i kraft af sin betydning er omfattet af det omtvistede kriterium (jf. præmis 68 ovenfor).

– Om aftalen mellem sagsøgeren og seks andre universiteter inden for forsvarsrelateret forskning

- 99 For at godtgøre, at der foreligger en aftale mellem sagsøgeren og seks andre universiteter med henblik på at støtte den iranske regering gennem forsvarsrelateret forskning, har Rådet støttet sig på dokument MD 181/14 RELEX, der er indeholdt i dets sagsakter og indeholder en sammenfatning af oplysninger fra de iranske nyhedsbureauers websteder, bl.a. IRNA, med hensyn til den militære udvikling i Iran fra den 15. juni til den 11. juli 2012.
- 100 Det fremgår af dette dokument, at det i en artikel fra IRNA af 23. juni 2012 anføres, at en samarbejdsaftale er blevet underskrevet mellem sagsøgeren og seks andre universiteter inden for uddannelse, fælles forskning og oprettelse af ekspertisecentre. Ministeren for videnskab, forskning og teknologi har i denne henseende fremhævet universiteternes rolle i »neutraliseringen af fjendernes manøvrer og de planer, der er rettet mod landets akademiske samfund«. Han meddelte, at ministeriet ville yde finansiel støtte for så vidt angår forskning og aktiviteter på forsvarsrelaterede områder.
- 101 I modsætning til, hvad Rådet har gjort gældende, kan ovennævnte aftale imidlertid ikke udgøre et indicium for sagsøgerens støtte til Irans regering i det omtvistede kriteriums forstand. Der er således tale om en samarbejdsaftale mellem universiteter, der generelt vedrører sædvanlige undervisnings- og forskningsaktiviteter, som er uadskilleligt forbundet med universiteter. I denne sammenhæng er de generelle erklæringer, som ministeren for videnskab, forskning og teknologi har fremsat, og som er gengivet i dokument MD 181/14 RELEX, ikke tilstrækkelige til, at det, i mangel af konkrete oplysninger om indholdet af denne aftale, kan antages, at den mere specifikt vedrører forsknings- og teknologiudviklingsaktiviteter på forsvarsområdet eller forsvarsrelaterede områder, og at den således bidrager til at støtte Irans regering.

– Om universitetskurserne inden for udvikling af ubemandede luftfartøjer (UAV)

- 102 Sagsøgeren har med rette anført, at de af Rådet fremlagte dokumenter ikke indeholder noget bevis for, at denne udbyder kurser inden for udvikling af ubemandede luftfartøjer (UAV), der blev designet af ministeriet for videnskab, forskning og teknologi.
- 103 Idet denne begrundelse for opførelse af sagsøgerens navn på listerne ikke er underbygget, kan den følgelig ikke bidrage til at begrunde vedtagelsen af de anfægtede retsakter.

– Konklusion

- 104 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at begrundelserne for opførelse af sagsøgerens navn på listerne vedrørende dennes virksomhed, dels inden for satellitter, dels inden for minimotorbåde, er tilstrækkeligt underbyggede, således som det er fastslået i præmis 83 og 92 ovenfor. Aftalen mellem sagsøgeren og IRGC's luftvåben bekræfter desuden sagsøgerens engagement med den iranske regering på militære eller militærrelaterede områder (jf. præmis 98 ovenfor). Samtlige disse grunde kan således begrunde opførelsen af sagsøgerens navn i de anfægtede retsakter på grundlag af det omtvistede kriterium.

105 Det følger heraf, at der ikke kan gives medhold i det andet anbringende.

Om det tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af ejendomsretten og proportionalitetsprincippet

106 Sagsøgeren har indledningsvis gjort gældende, at de anfægtede retsakter, for så vidt som der ikke er grundlag for den fornyede opførelse af dennes navn på listerne, tilsidesætter ejendomsretten og er i strid med proportionalitetsprincippet.

107 Dernæst har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ikke har taget i betragtning, at sagsøgeren ikke er en kommerciel virksomhed, men et universitet. Opførelsen af sagsøgerens navn på listerne påvirker følgelig ikke alene sagsøgerens egne rettigheder, men ligeledes lærerpersonalets og de studerendes rettigheder. Denne opførelse er også af uforholdsmæssig karakter, idet den ligeledes krænker de videnskabelige medarbejderes rettigheder, retten til uddannelse, der er knæsat i artikel 2 i første tillægsprotokol til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og artikel 14 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt ytrings- og informationsfriheden, der er knæsat i nævnte konventions artikel 10 og i artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder.

108 Endelig har sagsøgeren anført, at de anfægtede retsakter har haft en negativ indvirkning på dennes uddannelses- og forskningsaktiviteter, navnlig for så vidt som forlæggere siden sagsøgerens første opførelse er holdt op med at offentliggøre artikler af iranske forfattere og har annulleret kontrakterne med sagsøgeren angående offentliggørelsen af fem værker på engelsk, og for så vidt som sagsøgeren ikke længere modtager hverken videnskabelige tidsskrifter, værker eller kataloger, der udgives i Europa, sagsøgeren ikke længere kan indkøbe forsknings- og laboratorieudstyr i EU's medlemsstater og ikke længere har adgang til visse websteder for forskning, og for så vidt som sagsøgerens medlemmer ikke længere kan opnå visum til indrejse i en af EU's medlemsstater.

109 Det følger af fast retspraksis, at proportionalitetsprincippet hører til EU-rettens almindelige grundsætninger og indeholder et krav om, at de foranstaltninger, som iværksættes med en EU-retlig bestemmelse, skal være egnede til at nå de forfulgte mål og ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dem (jf. dom af 13.9.2013, Makhlouf mod Rådet, T-383/11, Sml., EU:T:2013:431, præmis 98 og den deri nævnte retspraksis).

110 Det skal i den foreliggende sag bemærkes, at den omstændighed, at de anfægtede retsakter ikke alene påvirker sagsøgerens ejendomsret, men ligeledes dennes uddannelses- og forskningsaktiviteter, eller endog de andre rettigheder nævnt i præmis 107 ovenfor, ikke giver mulighed for at fastslå, at de anfægtede retsakter er af uforholdsmæssig karakter. For så vidt som sagsøgeren gennem de af sagsøgerens forsknings- og udviklingsaktiviteter, som er omhandlet i de anfægtede retsakter, har ydet støtte til Irans regering, som er forbudt ifølge den lovgivning, der finder anvendelse, således som det er blevet fastslået i præmis 104 ovenfor, har Rådet, uden at overskride grænserne for sit skøn, kunnet vurdere, at den fornyede opførelse af sagsøgerens navn på listerne udgjorde en rimelig og nødvendig foranstaltning med henblik på bekæmpelsen af nuklear spredning.

111 Det følger heraf, at der ikke kan gives medhold i det tredje anbringende.

Om det fjerde anbringende vedrørende magtfordrejning

112 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at den omstændighed, at de af Rådet fremlagte dokumenter ikke kan underbygge begrundelserne for den fornyede opførelse af sagsøgerens navn, viser, at Rådet reelt har støttet sig på andre begrundelser end dem, der er anført i afgørelsen om den første opførelse, som blev annulleret ved dom Sharif University of Technology mod Rådet, nævnt i præmis 14 ovenfor (EU:T:2014:607).

- 113 Til støtte for nærværende anbringende begrænser denne argumentation sig til at gentage det argument, som sagsøgeren allerede har fremført i forbindelse med det første anbringende, hvorefter Rådet ikke havde meddelt sagsøgeren visse oplysninger, der er indeholdt i dets sagsakter, som de anfægtede retsakter støtter sig på. Denne argumentation må derfor afvises af de grunde, der er anført i præmis 33-35 ovenfor, hvortil der henvises.
- 114 For det andet har sagsøgeren anført, at blandt de tre universiteter, der er opført på listerne, er sagsøgeren det eneste, hvis opførelse er baseret på det omtvistede kriterium. Opførelsen af de to andre universiteter er sket på grundlag af kriteriet om medvirken i Irans nukleare program. I denne sammenhæng har sagsøgeren anført, at den manglende opførelse af fem universiteter, der sammen med sagsøgeren er parter i aftalen indgået mellem seks universiteter med henblik på at støtte den iranske regering gennem forsvarsrelateret forskning, som er omhandlet i én af begrundelserne i de anfægtede retsakter, viser, at den fornyede opførelse af sagsøgerens navn reelt støtter sig på en anden begrundelse.
- 115 Det må i denne forbindelse konstateres, at anbringendet om, at to andre universiteter er opført på listerne af andre grunde, der er nævnt i præmis 144 ovenfor, er uden relevans i den foreliggende sag. Den omstændighed, at de andre fem universiteter, som er parter i den aftale, der er omhandlet i én af begrundelserne for den fornyede opførelse af sagsøgerens navn på listerne, ikke har været genstand for restriktive foranstaltninger på grundlag af det omtvistede kriterium, kan ikke udgøre et indicium for magtfordrejning.
- 116 Det fremgår således af de anfægtede retsakters begrundelse, at sagsøgerens deltagelse i denne aftale kun udgør den ene af fem begrundelser for den fornyede opførelse af dennes navn. Tre af de andre begrundelser i de anfægtede retsakter vedrører henholdsvis samarbejdsaftaler med organisationer under den iranske regering om fremstilling af satellitter, organisering af minimotorbådskonkurrencer og det organisatoriske og strategiske samarbejde med IRGC (jf. præmis 46 ovenfor). Som det er fastslået i præmis 104 ovenfor, begrundes disse tre andre begrundelser samlet set den fornyede opførelse af sagsøgerens navn, mens begrundelsen vedrørende ovennævnte aftale mellem seks universiteter inden for forsvarsrelateret forskning imidlertid ikke anses for underbygget (jf. præmis 101 ovenfor).
- 117 Af samtlige disse grunde kan der ikke gives medhold i det fjerde anbringende.
- 118 Det følger heraf, at påstanden om annullation af de anfægtede retsakter ikke kan tages til følge.

2. Om påstanden om erstatning

- 119 Sagsøgeren har gjort gældende, at den ubegrundede fornyede opførelse af sagsøgerens navn på listerne har skadet dennes omdømme. En annullation af denne fornyede opførelse er ikke tilstrækkelig til at rette op på denne skade.
- 120 Ifølge fast retspraksis forudsætter Unionens erstatningsansvar uden for kontraktforhold for retsstridig adfærd udvist af dens organer som omhandlet i artikel 340, stk. 2, TEUF, at en række betingelser er opfyldt, nemlig at den adfærd, der lægges institutionerne til last, har været retsstridig, at der foreligger et reelt tab, og at der er en årsagsforbindelse mellem denne adfærd og det påståede tab (jf. dom af 9.9.2008, FIAMM m.fl. mod Rådet og Kommissionen, C-120/06 P og C-121/06 P, Sml., EU:C:2008:476, præmis 106 og den deri nævnte retspraksis, og af 25.11.2014, Safa Nicu Sepahan mod Rådet, T-384/11, Sml., EU:T:2014:986, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).

- 121 Det forhold, at disse tre betingelser skal være opfyldt samtidigt, indebærer, at så snart en af disse betingelser ikke er opfyldt, må sagsøgte frifindes i det hele for erstatningsøgsmålet, uden at det er nødvendigt at undersøge, om de øvrige betingelser er opfyldt (dom af 8.5.2003, Port mod Kommissionen, C-122/01 P, Sml., EU:C:2003:259, præmis 30, og Safa Nicu Sepahan mod Rådet, nævnt i præmis 120 ovenfor, EU:T:2014:986, præmis 48).
- 122 Idet betingelsen vedrørende ulovligheden af sagsøgerens navn ikke er opfyldt i den foreliggende sag, således som det er fastslået i præmis 118 ovenfor, kan sagsøgerens påstand om erstatning ikke tages til følge, og sagsøgte frifindes dermed i det hele.

Sagens omkostninger

- 123 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 124 Da sagsøgeren har tabt sagen, og da Rådet har nedlagt påstand herom, pålægges sagsøgeren at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Syvende Afdeling):

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.**
- 2) Sharif University of Technology bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.**

Van der Woude

Wiszniewska-Białecka

Ulloa Rubio

Afsagt i offentligt retsmøde i
Luxembourg den 28. april 2016.

Underskrifter

Indhold

Sagens baggrund	2
Retsforhandlinger og parternes påstande	5
Retlige bemærkninger	6
1. Om påstanden om annullation	6
Om det første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til effektiv domstolsbeskyttelse	6
Om det andet anbringende vedrørende urigtig retsanvendelse og åbenbart urigtige skøn	7
Om fortolkningen af det omtvistede kriterium med hensyn til aktiviteter på militære eller militærrelaterede områder, der er nævnt i begrundelserne for de anfægtede retsakter	7
Om de bevisforhold, som Rådet har påberåbt sig	13
– Om aftalen med AIO om fremstilling af satellitter	14
– Om samarbejdet med det iranske forsvarsministerium og IRGC om minimotorbåds konkurrencer	15
– Om aftalen mellem sagsøgeren og IRGC's luftvåben	16
– Om aftalen mellem sagsøgeren og seks andre universiteter inden for forsvarsrelateret forskning	17
– Om universitetskurserne inden for udvikling af ubemandede luftfartøjer (UAV)	17
– Konklusion	17
Om det tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af ejendomsretten og proportionalitetsprincippet	18
Om det fjerde anbringende vedrørende magtfordrejning	18
2. Om påstanden om erstatning	19
Sagens omkostninger	20